

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 7. júna 2006

o štátnej pomoci C 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnutej Slovenskou republikou v prospech spoločnosti Frucona Košice, a.s.

[oznámené pod číslom K(2006) 2082]

(Iba slovenské znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2007/254/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

- (3) Listom z 5. júla 2005 Komisia informovala Slovensko, že sa rozhodla začať konanie stanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES, týkajúce sa uvedenej pomoci.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

- (4) Rozhodnutie Komisie začať konanie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽²⁾. Komisia vyzvala zúčastnené strany, aby predložili pripomienky k opatreniu.

po vyzvaní zúčastnených strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ⁽¹⁾, a so zreteľom na ich pripomienky,

- (5) Slovenské orgány predložili pripomienky listom z 10. októbra 2005, zaevdovaným 17. októbra 2005. Komisia prijala pripomienky od jednej zúčastnenej strany (od príjemcu) listom z 24. októbra 2005, zaevdovaným 25. októbra 2005. Postúpila ich Slovensku, ktoré dostalo príležitosť reagovať; pripomienky Slovenska boli prijaté listom zo 16. decembra 2005, zaevdovaným 20. decembra 2005. Stretnutie s príjemcom, na ktorom dostal príležitosť sa k záležitosti vyjadriť, sa uskutočnilo 28. marca 2006. Slovensko predložilo doplňujúce informácie listom z 5. mája 2006, zaevdovaným 8. mája 2006.

keďže:

I. KONANIE

- (1) Listom z 15. októbra 2004, zaevdovaným 25. októbra 2004, dostala Komisia sťažnosť týkajúcu sa údajnej nezákonnej štátnej pomoci v prospech spoločnosti FRUCONA Košice, a.s. Sťažovateľ zaslal doplňujúce informácie 3. februára 2005. Stretnutie so sťažovateľom sa uskutočnilo 24. mája 2005.

- (2) Komisia na základe informácií poskytnutých sťažovateľom požiadala Slovensko listom zo 6. decembra 2004, aby ju informovalo o spornom opatrení. Slovensko odpovedalo listom zo 4. januára 2005, zaevdovaným 17. januára 2005, v ktorom informovalo Komisiu o možnej nezákonnej pomoci poskytnutej v prospech FRUCONA Košice, a.s., a požiadalo Komisiu o schválenie tejto pomoci ako pomoci na záchranu spoločnosti vo finančných ťažkostiach. Slovensko predložilo doplňujúce informácie listom z 24. januára 2005, zaevdovaným 28. januára 2005. Komisia požiadala o doplňujúce informácie listom z 9. februára 2005, na ktorý dostala odpoveď listom zo 4. marca 2005, zaevdovaným 10. marca 2005. Stretnutie so slovenskými orgánmi sa uskutočnilo 12. mája 2005.

II. PODROBNÝ OPIS POMOCI

1. Príslušný podnik

- (6) Príjemcom finančnej pomoci je spoločnosť FRUCONA Košice, a.s. (ďalej len „príjemca“), ktorá v čase predmetných udalostí pôsobila v oblasti výroby liehu a liehovín, nealkoholických nápojov, konzervovaného ovocia a zeleniny a octu. Príjemca v súčasnosti už nevyrába lieh a liehoviny. Pôsobí však v oblasti veľkoobchodu s liehom a liehovinami. Spoločnosť sa nachádza v regióne oprávnenom na poskytnutie regionálnej pomoci podľa článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy o ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 233, 22.9.2005, s. 47.

⁽²⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

- (7) Prijemca v čase predmetných udalostí zamestnával približne 200 osôb. Prijemca vo svojich pripomienkach k rozhodnutiu začať konanie vo veci formálneho zisťovania poskytol Komisii údaje o svojom obrate (vrátane spotrebných daní a DPH), ktoré sa uvádzajú v nasledujúcej tabuľke.

Tabuľka 1

Obrat v rôznych segmentoch výroby vrátane spotrebných daní a DPH [SKK]

	2002	2003	2004
Ocot	[...] ^(*)	[...]	[...]
Ovocná a zeleninová výroba	[...]	[...]	[...]
Kapusta	[...]	[...]	[...]
Sýtené nealkoholické nápoje	[...]	[...]	[...]
Nesýtené nealkoholické nápoje	[...]	[...]	[...]
Džúsy – 100 %	[...]	[...]	[...]
Liehoviny	[...]	[...]	[...]
Jablčné víno	[...]	[...]	[...]
Sirup	[...]	[...]	[...]
Iné výrobky/služby	[...]	[...]	[...]
Spolu	895 019 980	978 343 230	880 314 960⁽³⁾

- (8) Tieto údaje sa značne líšia od údajov, ktoré Komisia dostala od slovenských orgánov a ktoré boli uvedené v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania⁽⁴⁾. Slovenské orgány v reakcii na pripomienky príjemcu po začatí konania vo veci formálneho zisťovania nevyslovili námietky proti presnosti vyššie uvedených čísiel. Podľa slovenských orgánov príjemca spĺňa kritériá stredného podniku.

2. Uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy

- (9) Sporným opatrením je odpísanie daňového dlhu Daňovým úradom Košice IV (ďalej len „daňový úrad“) v rámci takzvaného vyrovnania s veriteľmi. Toto konanie upravuje zákon č. 328/91 o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „zákon o konkurze“).
- (10) Vyrovnanie s veriteľmi (ďalej len „vyrovnanie“ alebo „vyrovnanie konanie“) je konanie pod dohľadom súdu, ktorého cieľom je, podobne ako v prípade konkurzného

konania, usporiadať finančnú situáciu spoločností v úpadku⁽⁵⁾. V konkurznom konaní spoločnosť zanikne a jej aktíva sa buď predajú novému vlastníkovi, alebo sa spoločnosť zlikviduje. Na rozdiel od toho vo vyrovnacom konaní spoločnosť v úpadku pokračuje v činnosti bez zmeny vlastníka.

- (11) Vyrovnacie konanie iniciuje spoločnosť v úpadku. Jeho cieľom je dosiahnuť dohodu s veriteľmi (ďalej len „vyrovnanie“) v tom zmysle, že spoločnosť v úpadku uhradí časť svojho dlhu a zvyšok sa odpíše. Túto dohodu musí schváliť súd vykonávajúci dohľad.
- (12) Veritelia, ktorých pohľadávky sú zabezpečené, napríklad záložným právom, vystupujú ako oddelení veritelia. Na to, aby bol návrh na vyrovnanie prijatý, musia všetci oddelení veritelia hlasovať v jeho prospech, zatiaľ čo v prípade ostatných veriteľov stačí kvalifikovaná väčšina. Oddelení veritelia hlasujú osobitne a majú právo návrh vetovať.

(*) Dôverná informácia.

(2) Obrat v eurách bol údajne 23,6 milióna EUR v roku 2002, 25,7 milióna EUR v roku 2003 a 23 miliónov EUR v roku 2004. Výmenný kurz použitý na informačné účely v tomto rozhodnutí je 1 EUR = 38 SKK.

(4) Celkový obrat bol údajne 334 miliónov SKK (8,8 milióna EUR) v roku 2002, 360 miliónov SKK (9,5 milióna EUR) v roku 2003 a 720 miliónov SKK (19 miliónov EUR) v roku 2004.

(5) Spoločnosť sa dostáva do úpadku, keď má niekoľkých veriteľov a nie je schopná vyrovnať svoje záväzky do 30 dní od dátumu ich splatnosti.

- (13) Oddelení veritelia majú privilegovanú pozíciu aj v konkurznom konaní. Výnos z predaja zabezpečených aktív v konkurznom konaní by sa mal použiť výhradne na splatenie pohľadávok oddelených veriteľov. Ak z tohto predaja nemožno pokryť všetky pohľadávky oddelených veriteľov, zostávajúce časti sa zaradia do druhej skupiny k pohľadávkam ostatných veriteľov. V druhej skupine sa veritelia uspokojujú pomerným spôsobom.
- (14) Podľa zákona o konkurze spoločností, ktorá žiada o vyrovnanie s veriteľmi, musí súdu predložiť zoznam opatrení týkajúcich sa reorganizácie spoločnosti a priebežného financovania činnosti spoločnosti po tomto vyrovnaní.
- (15) Podľa zákona č. 511/92 o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len „zákon o správe daní“) má spoločnosť možnosť požiadať daňové orgány o odklad platby daní. Z odloženej sumy sa účtuje úrok a odložený dlh musí byť zabezpečený.
- (16) Zákon o správe daní upravuje aj daňovú exekúciu, ktorej cieľom je uspokojiť daňové pohľadávky štátu predajom nehnuteľného majetku, hnutel'ného majetku alebo podniku ako celku.
- (17) Príjemca využil od novembra 2002 do novembra 2003 možnosť odkladu svojho záväzku zaplatiť spotrebnú daň z liehu, ktorú poskytuje zákon o správe daní⁽⁶⁾. Suma odloženého dlhu dosiahla celkovo 477 015 759 SKK (12,6 milióna EUR). Skôr, ako daňový úrad súhlasil s odkladom týchto platieb, zabezpečil v súlade so zákonom všetky svoje pohľadávky aktívami príjemcu. Slovenské orgány uvádzajú, že hodnota týchto záruk bola na základe účtovnej evidencie príjemcu 397 476 726 SKK (10,5 milióna EUR). Príjemca však tvrdí, že hodnota týchto záruk podľa odhadu znalcov z konca roku 2003 predstavovala 193 940 000 SKK (5 miliónov EUR). Taká je podľa príjemcu hodnota zabezpečených aktív (hnuteľného majetku, nehnuteľností a pohľadávok) vyjadrená v takzvaných znaleckých cenách.
- (18) Od 1. januára 2004 zmenený a doplnený zákon o správe daní obmedzil možnosť žiadať o odklad dane na jedenkrát ročne. Príjemca využil túto možnosť v prípade spotrebnej dane za december 2003, splatnej v januári 2004. Nebol však schopný splatiť alebo odložiť spotrebnú daň za január 2004, splatnú 25. februára 2004. V dôsledku toho sa príjemca stal spoločnosťou v úpadku v zmysle zákona o konkurze. Takisto stratil licenciu na výrobu a spracovanie liehu.
- (19) Dňa 8. marca 2004 sa príjemca obrátil na príslušný krajský súd s návrhom na vyrovnanie. Krajský súd povolil vyrovnacie konanie uznesením z 29. apríla 2004, keď zistil, že sú splnené všetky zákonné podmienky nevyhnutné pre takéto konanie. Na pojednávaní 9. júla 2004 veritelia hlasovali v prospech vyrovnania navrhnutého príjemcom. Vyrovnanie bolo potvrdené 14. júla 2004 uznesením krajského súdu vykonávajúceho dohľad.
- (20) V auguste 2004 sa daňový úrad odvolal proti tomuto potvrdzujúcemu uzneseniu súdu. Najvyšší súd uznesením z 25. októbra 2004 rozhodol, že odvolanie nie je prípustné, a vyhlásil uznesenie krajského súdu, ktorým potvrdil vyrovnanie, za právoplatné a vykonateľné od 23. júla 2004. Proti uzneseniu krajského súdu neskôr generálny prokurátor podal návrh na začatie mimoriadneho dovolačieho konania. Toto konanie stále prebieha na Najvyššom súde.
- (21) Veritelia vrátane daňového úradu sa dohodli s príjemcom na tomto vyrovnaní: 35 % dlhu zaplatí príjemca do jedného mesiaca od nadobudnutia platnosti dohody s veriteľmi a zostávajúcich 65 % dlhu veritelia odpustia. So všetkými veriteľmi sa preto zaobchádzalo rovnako. Konkrétne sumy pre jednotlivých veriteľov sú uvedené v nasledujúcej tabuľke.

Tabuľka 2

Stav dlhov príjemcu pred vyrovnacím konaním a po ňom [SKK]

Veriteľ		Dlh pred vyrovnaním	Dlh po vyrovnaní (*)	Odpísaná suma
Verejný	Daňový úrad	640 793 831	224 277 841	416 515 990

⁽⁶⁾ Spotrebná daň sa platí mesačne.

	Veriteľ	Dlh pred vyrovnaním	Dlh po vyrovaní (*)	Odpísaná suma
Súkromný	Tetra Pak, a. s.	[...]	[...]	[...]
	MTM-obaly, s. r. o.	[...]	[...]	[...]
	Merkant, družstvo	[...]	[...]	[...]
	Vetropack, s. r. o.	[...]	[...]	[...]
SPOLU		644 591 439 (7)	225 607 029	418 984 410

(*) Suma, ktorú je príjemca povinný splatiť veriteľom.

(7) Celkový dlh pred vyrovnaním v EUR predstavoval 16,96 milióna EUR a celkový dlh zostávajúci po vyrovaní 5,93 milióna EUR.

(22) Pohľadávky daňového úradu, ktoré boli zahrnuté do vyrovnacieho konania, predstavovali 640 793 831 SKK (16,86 milióna EUR) a tvorili ich nezaplatené spotrebné dane za obdobie od mája 2003 do marca 2004, DPH za obdobie od januára do apríla 2004 a pripočítané pokuty a úroky. Pohľadávky odpustené daňovým úradom predstavovali 416 515 990 SKK (11 miliónov EUR). Vyrovanie prinieslo daňovému úradu 224 277 841 SKK (5,86 milióna EUR).

(23) Daňový úrad vystupoval vo vyrovnacom konaní ako oddelený veriteľ a ako taký hlasoval samostatne v prospech vyrovnania. Privilegované postavenie daňového úradu bolo spôsobené tým, že niektoré jeho pohľadávky, ktoré boli predmetom vyrovnacieho konania, boli zabezpečené v súvislosti s odkladom daňového dlhu príjemcu v roku 2002 a 2003 (pozri odsek 17). Všetci ostatní veritelia hlasovali v prospech navrhovaného vyrovnania. Ich pohľadávky boli bežné nezabezpečené obchodné pohľadávky.

(24) Príjemca vo svojom návrhu na vyrovanie opísal v súlade s požiadavkami zákona o konkurze reorganizačné opatrenia týkajúce sa výroby, distribúcie a pracovných síl (vrátane prepustenia nadbytočných zamestnancov).

(25) V organizačnej oblasti a v oblasti pracovných síl príjemca plánoval tieto opatrenia: vytvorenie univerzálnej výrobnjej skupiny pre všetky výrobné činnosti, reorganizáciu svojich dopravných prostriedkov vyradením vozidiel s najnižšou zostatkovou hodnotou a reorganizáciu obchodných činností. K týmto opatreniam sa malo pripojiť prepustenie 50 zamestnancov v období od marca do mája 2004. Ďalších 50 zamestnancov malo v tom istom období pracovať s mesačnou sadzbou 60 %.

(26) Pokiaľ ide o výrobnú a technickú oblasť, príjemca uviedol, že nakoľko spoločnosť stratila licenciu na výrobu liehu, príslušné výrobné zariadenia od apríla 2004 prenajme.

Príjemca plánoval zníženie alebo ukončenie výroby niektorých nerentabilných nealkoholických nápojov a uviedol, že akémukoľvek zavedeniu nového výrobku v tejto kategórii bude predchádzať analýza ziskovosti jeho výroby.

(27) Príjemca ďalej uvádza nasledujúce opatrenia: reštrukturalizácia nákladov, ktorá by mala byť dôsledkom nižších výrobných nákladov, keďže bola ukončená výroba liehu, a zrušenia časti vlastnej dopravy spoločnosti; predaj starých zariadení do šrotu.

(28) Príjemca plánoval aj predaj administratívnej budovy, predajnej a rekreačnej budovy a uviedol možnosť predaj alebo prenajať výrobné zariadenie na výrobu octu. Slovenské orgány v pripomienkach k rozhodnutiu začať konanie vo veci formálneho zisťovania potvrdili, že predaj administratívnej budovy, predajnej a rekreačnej budovy sa neuskutočnil.

(29) Príjemca plánoval intenzívny predaj svojich zásob hotových výrobkov (8).

(30) Podľa tohto návrhu mal príjemca financovať vyrovanie z vlastných zdrojov (predaj zásob) vo výške [menej ako 150] miliónov SKK a prostredníctvom externého financovania vo forme úveru z obchodnej banky vo výške 100 miliónov SKK. Podľa informácií predložených príjemcom v reakcii na začatie konania vo veci formálneho zisťovania bol splatný dlh napokon pokrytý príjmami z emisie nových akcií (21 miliónov SKK; 0,56 milióna EUR), príjmami z predaja zásob ([menej ako 150] miliónov SKK; [menej ako 3,9] milióna EUR) a vďaka dodávateľskému úveru od spoločnosti Old Herold, s. r. o. ([70-130] miliónov SKK; [1,8-3,4] milióna EUR). Splatnosť faktúr Old Herold, s. r. o., bola 40 dní, čo bolo podľa príjemcu dlhé obdobie vzhľadom na kritickú situáciu príjemcu. Táto dlhšia splatnosť umožnila príjemcovi zhromaždiť potrebnú hotovosť.

(8) Vzhľadom na stratu licencie na výrobu alkoholických nápojov a nápojov na báze alkoholu a podľa informácií poskytnutých sťažovateľom sa tento predaj pravdepodobne týkal najmä alkoholu.

(31) Slovenské orgány informovali Komisiu po začatí konania vo veci formálneho zisťovania, že zostávajúci dlh príjemcu voči daňovému úradu vo výške 224 277 841 SKK bol zaplatený 17. decembra 2004. Slovenské orgány potvrdili, že do skončenia konania pred Európskou komisiou pozastavili odpísanie dlhu odsúhlasené vo vyrovnacom konaní.

III. ROZHODNUTIE ZAČAŤ KONANIE PODĚA ČLÁNKU 88 ODS. 2 ZMLUVY O ES

(32) Komisia vo svojom rozhodnutí začať konanie vo veci formálneho zisťovania vyslovila pochybnosti o tom, že sporné odpísanie dane nepredstavuje štátnu pomoc. Komisia dospela k záveru, že postup daňového úradu v rámci vyrovnacieho konania nespĺňa test veriteľa v trhovom hospodárstve. Komisia najmä usúdila, že daňový úrad bol v porovnaní s ostatnými veriteľmi v právne odlišnej situácii, keďže vlastnil zabezpečené pohľadávky a mal možnosť iniciovať daňovú exekúciu. Komisia vyslovila pochybnosť, že vyrovnacie konanie, v porovnaní s konkurzným konaním alebo daňovou exekúciou, viedlo k najlepšiemu možnému výsledku pre štát.

(33) Komisia ďalej vyslovila pochybnosti o zlučiteľnosti spornej pomoci so spoločným trhom. Najprv vyslovila pochybnosti, že pomoc možno považovať za zlučiteľnú ako pomoc na záchranu, ako tvrdili slovenské orgány. Pomocou na záchranu môže byť len podpora likvidity vo forme úverových záruk alebo úverov. Sporné opatrenie je však odpísaním dlhu, čo korešponduje s nenávratným grantom. Toto opatrenie navyše bolo uskutočnené bez premisy, že do šiestich mesiacov od schválenia opatrenia na záchranu predloží príjemca plán reštrukturalizácie alebo plán likvidácie, alebo splatí pomoc v celej výške.

(34) Komisia ďalej skúmala zlučiteľnosť sporného opatrenia ako pomoci na reštrukturalizáciu a vyslovila pochybnosti o splnení dvoch hlavných podmienok: existencia reštrukturalizačného plánu, ktorý zabezpečuje v primeranej lehote návrat k dlhodobej životaschopnosti, a obmedzenie pomoci na nevyhnutné minimum.

IV. PRIPOMIENKY ZÚČASTNENÝCH STRÁN

(35) Príjemca okrem informácií o skutkovom stave uvedených v časti II predložil tieto pripomienky.

(36) Príjemca tvrdí, že dôvodom jeho finančných ťažkostí na začiatku roku 2004 bola zmena zákona o správe daní, ktorá obmedzila možnosť požiadať o odklad daní na iba raz ročne. To bola pre príjemcu významná zmena, keďže podľa jeho vyjadrenia sa v predchádzajúcich rokoch na túto možnosť spoliehal.

(37) Pokiaľ ide o samotný prípad, príjemca po prvé tvrdil, že Komisia nemá právomoc skúmať sporné opatrenie, keďže toto opatrenie nadobudlo účinnosť pred dátumom pristúpenia a nebolo uplatniteľné po pristúpení. Opatrenie bolo údajne uvedené do účinnosti pred pristúpením, pretože vyrovnacie konanie začalo 8. marca 2004, a ako tvrdí príjemca, bolo schválené súdom 29. apríla 2004, t. j. pred vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie. Daňový úrad ďalej údajne v rámci rokovaní pred začatím vyrovnacieho konania dali najavo súhlas s navrhovaným vyrovnaním. V decembri 2003 sa uskutočnilo stretnutie s Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky a daňový úrad zaslal 3. februára 2004 príjemcovi list, v ktorom údajne potvrdil možnosť postupu formou vyrovnania.

(38) Príjemca ďalej tvrdil, že v prípade, že Komisia zastáva názor, že má právomoc konať, nepredstavuje sporné opatrenie štátnu pomoc, lebo je splnená zásada veriteľa v trhovom hospodárstve.

(39) Po prvé príjemca tvrdí, že porovnanie vyrovnacieho konania s daňovou exekúciou je zavádzajúce, keďže začatie prvého vylučuje alebo pozastavuje druhé. Daňový úrad preto nemohol zvoliť daňovú exekúciu. Príjemca ďalej tvrdí, že ak by dobrovoľne neinicioval vyrovnacie konanie, mal by po niekoľkých týždňoch alebo mesiacoch zákonnú povinnosť začať konkurzné konanie alebo vyrovnacie konanie podľa právnych predpisov o platobnej neschopnosti.

(40) Po druhé príjemca tvrdí, že rozhodnutie štátu vyhnúť sa konkurzu a namiesto toho hľadať riešenie prostredníctvom vyrovnacieho konania znamenalo naplnenie testu veriteľa v trhovom hospodárstve. Príjemca predkladá ako dôkaz potvrdenia dvoch auditorov a jedného konkurzného správcu, že daňový úrad dostane viac a rýchlejšie prostredníctvom vyrovnacieho konania než konkurzného konania. Príjemca predkladá aj ďalšie materiály a štatistiky, ktoré majú potvrdiť, že konkurzné konanie na Slovensku trvá v priemere 3 – 7 rokov a prináša len veľmi obmedzený výnos z predaja aktív⁽⁹⁾.

(41) Príjemca opiera svoju analýzu najmä o správu audítorskej spoločnosti EKORDA zo 7. júla 2004, ktorú mal daňový úrad údajne k dispozícii pred hlasovaním veriteľov 9. júla 2004. Nebol však predložený žiadny dôkaz, ktorý by toto potvrdzoval.

(42) Podľa správy spoločnosti EKORDA by boli príjmy z predaja aktív v prípade konkurzu nanajvyš 204 miliónov SKK (5,3 milióna EUR) a po odpočítaní rôznych poplatkov vo výške 45 miliónov SKK len 159 miliónov SKK (4,2 milióna EUR). Príjemca sám opravil sumu poplatkov, ktoré by bolo potrebné odpočítať (36 miliónov SKK) a dospel k sume 168

⁽⁹⁾ Príjemca uvádza ako príklad spoločnosť, ktorá vlastní podobné aktíva a pôsobí v rovnakom sektore, a niektoré ďalšie všeobecnejšie štatistické priemery o využívaní konkurzného konania na Slovensku.

miliónov SKK (4,4 milióna EUR). Aj keby daňový úrad ako jediný oddelený veriteľ a najväčší veriteľ dostal väčšinu z týchto príjmov, stále by to bolo menej, ako to, čo daňový úrad dostal po vyrovaní.

- (43) Spoločnosť EKORDA použila ako základ účtovnú hodnotu – k 31. marcu 2004 – základného majetku, zásob, hotovosti a upravených krátkodobých pohľadávok pri zohľadnení ich nedobytnosti a nízkej bonity. Spoločnosť EKORDA upravila nominálnu hodnotu aktív príjemcu takzvaným koeficientom speňaženia pre každú zložku aktív v prípade predaja v rámci konkurzného konania (45 % pre základný majetok, 20 % pre zásoby a krátkodobé pohľadávky a 100 % pre hotovosť).
- (44) Spoločnosť EKORDA uvádza budúce daňové príjmy z činnosti príjemcu⁽¹⁰⁾, ako aj rozvoj zamestnanosti v regióne a rozvoj potravinárskeho priemyslu na Slovensku ako veľmi významné faktory ovplyvňujúce rozhodnutie zachovať existenciu príjemcu.
- (45) Príjemca uvádza ešte ďalšie dve správy. Audítorka Marta Kochová dospela k záveru, že maximálny príjem z predaja aktív, ktoré však neboli ohodnotené, by bol 100 miliónov SKK (2,6 milióna EUR), respektíve po odpočítaní poplatkov vo výške 22 miliónov SKK len 78 miliónov SKK (2 milióny EUR). Žiadne ďalšie informácie o tejto správe neboli poskytnuté. Konkurzný správca pani Holovačová údajne uvádza, že podľa jej názoru je vyrovnacie konanie pre veriteľov vo všeobecnosti výhodnejšie ako konkurz. Jedným z aspektov je skutočnosť, že veriteľ má záujem na tom, aby dlžník pokračoval v hospodárskej činnosti (budúce príjmy z obchodu a z daní).
- (46) Po tretie príjemca tvrdí, že by sa mali zohľadniť dlhodobé aspekty, napríklad budúce daňové príjmy. Judikatúra vylučujúca spoločensko-politické aspekty z testu veriteľa v trhovom hospodárstve⁽¹¹⁾ sa údajne neuplatňuje, ak verejný orgán zohľadňuje výpočet budúcich daňových príjmov. Podľa príjemcu je tu situácia verejného orgánu analogická so situáciou veriteľa v trhovom hospodárstve, ktorý je dodávateľom, ktorý má záujem na prežití klienta. Príjemca potom poukazuje na judikatúru týkajúcu sa zásady investora v trhovom hospodárstve.
- (47) Príjemca dospel k záveru, že test veriteľa v trhovom hospodárstve bol splnený a sporné opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc.
- (48) Ak by však Komisia dospela k inému záveru, príjemca tvrdí, že sporné opatrenie je zlučiteľné ako pomoc na

reštrukturalizáciu. Tvrdí, že daňový úrad pred súhlasom s vyrovaním preveril spôsobilosť obchodného plánu príjemcu z hľadiska obnovy dlhodobej životaschopnosti. Absencia formálneho reštrukturalizačného plánu je podľa vyjadrenia príjemcu v situácii, keď Komisia posudzuje prípad *ex post*, irelevantná, keďže Komisia sa už môže presvedčiť, či sa príjemca skutočne stal životaschopným. Príjemca však tiež usudzuje, že v situácii posúdenia *ex ante* je podrobný reštrukturalizačný plán nevyhnutný. Príjemca potom krátko opisuje prijaté reštrukturalizačné opatrenia: zvýšenie vlastného kapitálu, prepustenie zamestnancov, predaj zásob. Príjemca zastáva názor, že zastavenie výroby liehu a liehovín a prenájom výrobných aktív spoločnosti Old Herold, s. r. o., vlastne predstavujú reštrukturalizačné opatrenie. Hoci zastavenie bolo pôvodne vynútené stratou licencie, príjemca nepožiadaval o novú licenciu po vyrovaní.

- (49) Podľa príjemcu bola splnená takisto požiadavka výraznosti jeho príspevku na reštrukturalizáciu.
- (50) Napokon príjemca tvrdí, že skutočnosť, že podniká v podporovanom regióne a je jedným z najväčších regionálnych zamestnávateľov, by sa pri uplatňovaní usmernení vzťahujúcich sa na pomoc na reštrukturalizáciu mala takisto zohľadniť.

V. PRIPOMIENKY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- (51) Slovenské orgány v reakcii na začatie konania vo veci formálneho zisťovania vyslovili niektoré pripomienky k skutkovému stavu, ktoré už boli uvedené v časti II.
- (52) Slovenské orgány potvrdili, že daňový úrad v čase hlasovania vo vyrovnacom konaní nezohľadnil aspekt štátnej pomoci. Daňový úrad nepovažoval vyrovanie za formu štátnej pomoci, preto sa od príjemcu nepožadovalo predloženie reštrukturalizačného plánu, ktorý je odlišný od obchodného plánu predloženého súdu podľa právnych predpisov upravujúcich platobnú neschopnosť.
- (53) V reakcii na pripomienky predložené príjemcom uviedli slovenské orgány nasledujúce pripomienky.
- (54) Slovenské orgány by pripomienky príjemcu o priemernej dĺžke konkurzného konania a priemernom výnose z predaja aktív v konkurznom konaní nevzťahovali na tento prípad. Podľa nich, vzhľadom na malý počet veriteľov a existenciu majetku s kladnou likvidačnou hodnotou, ktorá prevyšuje sumu zaplatenú štátu po vyrovaní, by sa konkurzné

⁽¹⁰⁾ Z údajov za rok 2004, ktoré použila spoločnosť EKORDA vo svojej správe, vyplýva, že 98 % predstavujú DPH a spotrebné dane.

⁽¹¹⁾ Príjemca poukazuje na vec C 278-280/92, Španielsko proti Komisii, Zb. s. [1994] I-4103.

konanie uskutočnilo v kratšej ako priemernej lehote a výnos daňového úradu by bol vyšší ako v prípade vyrovnania. Slovenské daňové úrady vykonali miestne zisťovanie v spoločnosti dňa 21. júna 2004 a zistili, že k 17. júnu 2004 mal príjemca hotovosť vo výške 161,3 milióna SKK, pohľadávky vo výške 62,8 milióna SKK, zásoby liehu a liehovín v hodnote 84 miliónov SKK a neobežný majetok s účtovnou hodnotou 200 miliónov SKK.

(55) Slovenské orgány zastávajú názor, že daňová exekúcia bola skutočnou alternatívou pre daňový úrad. Potvrdzujú, že daňový úrad mal možnosť iniciovať takéto konanie pred začatím vyrovnacieho konania, ako aj v prípade, že by súd odmietol potvrdiť vyrovnanie (pretože daňový úrad by ako oddelený veriteľ nehlasoval v jeho prospech).

(56) Slovenské orgány nesúhlasia s tvrdením príjemcu, že jeho finančné ťažkosti boli spôsobené zmenou zákona o správe daní. Podľa slovenských orgánov boli finančné ťažkosti príjemcu spôsobené finančnou stratégiou využívania nepriamych daní pri realizácii svojej podnikateľskej činnosti. Príjemca mal namiesto toho jednoducho inkasovať dane od svojich klientov a odovzdať ich do štátneho rozpočtu.

(57) Slovenské orgány nesúhlasia s tým, že stretnutie s Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky v decembri 2003 je dôkazom o predbežnom súhlase daňového úradu s vyrovnaním. Predložili list zo 6. júla 2004 od Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky adresovaný jeho podriadenému daňovému úradu, v ktorom Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky dáva daňovému úradu pokyn, aby nesúhlasil s vyrovnaním navrhovaným príjemcom, pretože nie je priaznivé pre štát. Tento list sa odvolával na iný list všeobecnejšej povahy od ministra financií z 15. januára 2004 adresovaný jemu podriadenému Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky, v ktorom mu dáva pokyn, aby nesúhlasilo s takými návrhmi na vyrovnania s veriteľmi, ktoré by znamenali odpísanie daňových pohľadávok daňovými úradmi. Slovenské orgány ďalej interpretovali list z 3. februára 2004, na ktorý poukazoval príjemca (pozri odsek 37), ako jasne explicitne nesúhlasiaci s vyrovnaním vo výške 35 %.

(58) Slovenské orgány tvrdia, že príjemca nezaplatil spotrebné dane v stanovenom odklade od januára 2001 do marca 2004 a na svoje daňové povinnosti pravidelne uplatňoval odklad.

(59) Podľa slovenských orgánov výrazné rozdiely v odhadoch dvoch auditorských správ (pozri odsek 41 a 45) vzbudzujú pochybnosti o dôveryhodnosti oboch správ. Orgány majú pochybnosti najmä o koeficiente speňaženia priradenom

obežným aktívam spoločnosťou EKORDA. Tento koeficient by mal byť vyšší ako 20 %.

(60) A napokon podľa slovenských orgánov príjemca nevypracoval realizovateľný reštrukturalizačný plán a opatrenia navrhované v súvislosti s vyrovnacím konaním nemožno považovať za reštrukturalizačné opatrenia.

VI. HODNOTENIE

1. Právomoc komisie

(61) Keďže časť udalostí relevantných pre tento prípad sa odohrala pred vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie 1. mája 2004, Komisia musela najprv určiť, či má právomoc konať v súvislosti so sporným opatrením.

(62) Opatrenia, ktoré boli uvedené do účinnosti pred prístupom a nie sú uplatniteľné po prístupom Komisia nemôže skúmať ani na základe takzvaného dočasného mechanizmu, ktorý upravuje bod 3 prílohy IV k zmluve o prístupom, ani podľa postupov stanovených v článku 88 Zmluvy o ES. Zmluva o prístupom ani Zmluva o ES nevyžadujú ani nespĺnomočujú Komisiu, aby preskúmala tieto opatrenia.

(63) Na druhej strane opatrenia uvedené do účinnosti po prístupom jasne spadajú podľa Zmluvy o ES do právomoci Komisie. Pre určenie času, kedy bolo určité opatrenie uvedené do účinnosti, sa ako relevantné kritérium používa právne záväzný akt, ktorým príslušný vnútroštátny orgán poskytuje pomoc ⁽¹²⁾.

(64) Príjemca v tomto prípade tvrdil, že sporné opatrenie bolo uvedené do účinnosti pred prístupom a po prístupom nie je uplatniteľné (pozri odsek 37).

(65) Komisia nemôže prijať argumenty predložené príjemcom. Návrh na začatie vyrovnacieho konania nie je aktom orgánu poskytujúceho pomoc, ale aktom príjemcu. Takisto uznesenie súdu povoliť vyrovnacie konanie nie je aktom orgánu poskytujúceho pomoc. Toto uznesenie len povolilo príjemcovi a jeho veriteľom pokračovať v rokovaní o vyrovnaní, ale evidentne nepredstavovalo vlastné poskytnutie pomoci. Neexistuje dôkaz, že by Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky bolo vyjadrilo súhlas so sporným opatrením na stretnutí v decembri 2003. Naopak, slovenské orgány popreli akýkoľvek takýto predbežný súhlas. List z 3. februára 2004 otvorene vyjadruje odmietnutie prijať návrh na vyrovnanie na úrovni 35 %.

(66) Rozhodnutie príslušného orgánu odpísať časť pohľadávok bolo prijaté 9. júla 2004, keď daňový úrad súhlasil s vyrovnaním navrhnutým príjemcom.

⁽¹²⁾ Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. januára 2004 vo veci T-109/01, *Fleuren Compost t proti Komisii*, ods. 74.

- (67) Vzhľadom na túto skutočnosť je otázka, či je opatrenie uplatniteľné po pristúpení, bezpredmetná.
- (68) Komisia preto dospela k záveru, že má právomoc posudzovať sporné opatrenie podľa článku 88 Zmluvy o ES.
- 2. Štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES**
- (69) V článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES sa uvádza, že akákoľvek pomoc poskytnutá zo strany členského štátu alebo zo štátnych prostriedkov v akejkoľvek forme, ktorá narušuje alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvyhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých tovarov, sa považuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.
- (70) Odpísanie dlhu voči verejnému orgánu, akým je daňový úrad, predstavuje formu použitia štátnych prostriedkov. Opatrenie, ktoré zvyhodňuje jeden individuálny podnik, je selektívne.
- (71) Až do udalostí, ktoré mali za následok začatie konania v prípade platobnej neschopnosti, príjemca pôsobil na trhu liehu a liehovín, nealkoholických nápojov a konzervovaného ovocia a zeleniny. V roku 2003 bol príjemca tretím výrobcom liehu a liehovín na Slovensku. Od straty licencie na výrobu liehu a liehovín v marci 2004 príjemca pôsobí vo veľkoobchode s liehom a liehovinami vyrábanými inou spoločnosťou – Old Herold, s.r.o. – na výrobných zariadeniach príjemcu, ktoré si od neho spoločnosť Old Herold, s.r.o. prenajíma. Všetky oblasti, v ktorých príjemca podnikal pred vyrovnacím konaním a v ktorých podniká v súčasnosti, patria do oblasti obchodu medzi členskými štátmi.
- (72) V rozhodnutí začať konanie vo veci formálneho zisťovania Komisia vyslovila pochybnosti, či dané opatrenie nenarušilo alebo nehrozilo narušením hospodárskej súťaže tým, že poskytlo príjemcovi výhodu, ktorú by za bežných trhových podmienok nebol schopný získať. Inými slovami, Komisia má pochybnosti, či sa štát správal voči príjemcovi ako veriteľ v trhovom hospodárstve.
- (73) Zistilo sa, že vyrovnanie obsahovalo rovnaké podmienky vyrovnania dlhu pre súkromných veriteľov, ako aj pre daňový úrad. Veriteľom malo byť zaplatených 35 % dlhu v stanovenej lehote, čo príjemca skutočne splnil. Zostávajúcich 65 % bolo odpísaných.
- (74) Právna a ekonomická pozícia daňového úradu však bola pred vyrovnaním výhodnejšia v porovnaní so súkromnými veriteľmi. Preto je potrebné preskúmať, či daňový úrad využil všetky pre neho dostupné prostriedky na získanie najvyššej možnej výšky uspokojenia svojich pohľadávok, ako by to urobil veriteľ v trhovom hospodárstve.
- (75) Na určenie, či boli kritériá pre veriteľa v trhovom hospodárstve splnené, musí Komisia zistiť, či daňový úrad získal viac, ak prijal podmienky vyrovnania navrhnutého príjemcom, v porovnaní s možným výsledkom konkurzného konania alebo daňovej exekúcie.
- (76) V skratke, Slovenská republika tvrdí, že podľa jej názoru dané opatrenie predstavuje štátnu pomoc. Priznáva, že v čase vyrovnania otázka štátnej pomoci jednoducho nebola zohľadnená. Príjemca, naopak, tvrdí, že opatrenie nepredstavuje pomoc a predkladá uvedené dokumenty, najmä správy dvoch audítorov.
- (77) Komisia zistila na základe informácií predložených príjemcom, ako aj slovenskými orgánmi nasledujúce skutočnosti o finančnej situácii príjemcu v príslušnom roku, v rozsahu relevantnom na uplatnenie testu veriteľa v trhovom hospodárstve. Komisia nemôže v účtovnej evidencii príjemcu overiť údaje k 31. marcu 2004 poskytnuté príjemcom, ani údaje k 17. júnu 2004 poskytnuté slovenskými orgánmi. Komisia však nemá dôvod pochybovať o žiadnych z týchto údajov.

Tabuľka 3

Finančná situácia príjemcu v rokoch 2003 – 2004 [mil. SKK]

	31. 12. 2003 ⁽¹³⁾	31. 3. 2004 ⁽¹⁴⁾	28. 4. 2004 ⁽¹⁵⁾	17. 6. 2004 ⁽¹⁶⁾	31. 12. 2004 ⁽¹⁷⁾
Neobežný majetok ⁽¹⁸⁾	208	205	204	200	200
Zásoby	119	209	176	84	52

	31. 12. 2003 ⁽¹³⁾	31. 3. 2004 ⁽¹⁴⁾	28. 4. 2004 ⁽¹⁵⁾	17. 6. 2004 ⁽¹⁶⁾	31. 12. 2004 ⁽¹⁷⁾
Hotovosť	3	50	94	161	27
Krátkodobé obchodné pohľadávky	128	98 ⁽¹⁹⁾	80	63 ⁽²⁰⁾	97

⁽¹³⁾ Zdroj: súvaha za obdobie 1. január – 31. december 2003 poskytnutá príjemcom. Všetky hodnoty sú účtovné hodnoty.

⁽¹⁴⁾ Zdroj: správa spoločnosti EKORDA zo 7. júla 2004 vyjadrujúca účtovnú hodnotu, okrem pohľadávok, ktoré sú upravené vzhľadom na ich likvidačnú hodnotu.

⁽¹⁵⁾ Zdroj: súvaha za obdobie 1. január – 28. apríl 2004 poskytnutá príjemcom. Všetky hodnoty sú účtovné hodnoty.

⁽¹⁶⁾ Informácie poskytnuté slovenskými orgánmi a založené na miestnom zisťovaní vykonanom daňovým úradom v priestoroch príjemcu dňa 21. júna 2004 (pozri odsek 54).

⁽¹⁷⁾ Zdroj: výročná správa za rok 2004 poskytnutá príjemcom. Všetky hodnoty sú účtovné hodnoty.

⁽¹⁸⁾ Pozemky, budovy, stroje a strojové zariadenia, nehmotné aktíva, finančné aktíva.

⁽¹⁹⁾ Podľa spoločnosti EKORDA sa účtovná hodnota krátkodobých pohľadávok vo výške 166 miliónov SKK musí upraviť na likvidačnú hodnotu 98 miliónov SKK (pozri odsek 86).

⁽²⁰⁾ Nie je jasné, či táto hodnota predstavuje účtovnú hodnotu alebo likvidačnú hodnotu krátkodobých pohľadávok. Pre istotu Komisia predpokladala, že ide o účtovnú hodnotu.

(78) Komisia najprv preskúma dôkazy predložené príjemcom na podporu jeho stanoviska, že konkurzným konaním by daňový úrad získal menej ako vyrovnacím konaním. Keďže slovenské orgány ani príjemca nepredložili žiadny výpočet v súvislosti s daňovou exekúciou, Komisia bude skúmať koľko by daňový úrad mohol získať pri exekúcii. Komisia napokon preskúma nepriame dôkazy predložené slovenskými orgánmi a príjemcom.

2.1. Porovnanie vyrovnania s veriteľmi s konkurzným konaním

(79) Komisia zastáva názor, že správa spoločnosti EKORDA nepredstavuje dôveryhodný základ pre porovnanie navrhnutého vyrovnania s možným konkurzným konaním. Slovenské orgány sa k týmto pochybnostiam pripájajú.

(80) Na začiatku Komisia konštatuje, že spoločnosť EKORDA vo svojej správe zo 7. júla 2004 (len dva dni pred stretnutím veriteľov) použila pre svoje výpočty stav aktív príjemcu k 31. marcu 2004. Z tabuľky 3 jasne vyplýva, že úroveň rôznych aktív sa po 31. marci 2004 výrazne menila. Predovšetkým bola predaná značná časť zásob, čo viedlo k zvýšeniu hotovosti. Tieto zmeny majú pri uplatnení koeficientov speňaženia spoločnosti EKORDA v rozsahu od 20 % pre zásoby a krátkodobé pohľadávky po 100 % pre hotovosť veľký význam. Za predpokladu, že koeficienty speňaženia stanovené spoločnosťou EKORDA sú správne a pri použití metodiky používanej spoločnosťou EKORDA, nasledujúca tabuľka uvádza, do akej miery by boli výsledky výpočtov spoločnosti EKORDA odlišné, keby sa opierali o údaje z 28. apríla 2004 a zo 17. júna 2004, t. j. ešte stále pred stretnutím veriteľov 9. júla 2004. Z týchto údajov takisto vyplýva, že koeficienty speňaženia navrhnuté spoločnosťou EKORDA nie sú realistické.

Tabuľka 4

Porovnanie pravdepodobného výnosu z predaja aktív príjemcu v konkurznom konaní [mil. SKK]

	Koefficient speňaženia [%]	Situácia k:					
		31. 3. 2004		28. 4. 2004		17. 6. 2004	
		Účtovná hodnota	Výnos	Účtovná hodnota	Výnos	Účtovná hodnota	Výnos
Neobežný majetok	45	205	92	204	92	200	90
Zásoby	20	209	42	176	35	84	17
Krátkodobé pohľadávky	20	98 ⁽²¹⁾	20	86 ⁽²²⁾	17	37 ⁽²³⁾	7

		Situácia k:					
		31. 3. 2004		28. 4. 2004		17. 6. 2004	
	Koeficient speňaženia [%]	Účtovná hodnota	Výnos	Účtovná hodnota	Výnos	Účtovná hodnota	Výnos
Hotovosť	100	50	50	94	94	161	161
Spolu			204		238		275

- (²¹) Toto je účtovná hodnota (166 miliónov SKK) upravená spoločnosťou EKORDA tak, aby odrážala likvidačnú hodnotu pohľadávok.
 (²²) Toto je približné vyjadrenie likvidačnej hodnoty, ktoré Komisia získala úpravou účtovnej hodnoty krátkodobých pohľadávok (147 miliónov SKK) rovnakým pomerom, aký vo svojej analýze použila spoločnosť EKORDA (pozri poznámku pod čiarou 19).
 (²³) Toto je približné vyjadrenie likvidačnej hodnoty, ktoré Komisia získala úpravou účtovnej hodnoty krátkodobých pohľadávok (63 miliónov SKK; pozri tiež poznámku pod čiarou 20) rovnakým pomerom, aký vo svojej analýze použila spoločnosť EKORDA (pozri poznámku pod čiarou 19). Komisia však poznamenáva, že podľa informácií od slovenských orgánov boli pohľadávky vo výške 63 miliónov SKK bonitné. Je preto pochybné, či sa ich účtovná hodnota vôbec musí upravovať. V prípade, že by hodnota 63 miliónov SKK predstavovala likvidačnú hodnotu týchto pohľadávok, celkový výnos v konkurznom konaní ku dňu 17. júna 2004 by bol 331 miliónov SKK (8,7 miliónov EUR).

- (81) Je potrebné uviesť, že v obchodnom pláne, ktorý príjemca predložil súdu, bol naplánovaný predaj zásob za [menej ako 150] miliónov SKK v období marec – máj 2004. Spoločnosť EKORDA si preto musela byť vedomá, že aktíva príjemcu prejdú po 31. marci 2004 podstatnými zmenami. Túto skutočnosť nezohľadnila.
- (82) Keby spoločnosť EKORDA vzala do úvahy účtovnú hodnotu aktív príjemcu z 28. apríla 2004, dospela by k záveru, že výnos získaný v konkurze by bol vyšší (238 miliónov SKK; 6,3 milióna EUR) než suma, ktorú príjemca navrhoval vo vyrovnaní (225 miliónov SKK; 5,93 milióna EUR (²⁴)). Tento záver by bol ešte výraznejší, ak by sa analýza realizovala v júni 2004 (275 miliónov SKK; 7,2 milióna EUR) ešte stále dostatočne včas, aby daňový úrad využil svojho práva veta a odmietol návrh, čo by znamenalo ukončenie vyrovnacieho konania. Znovu upozorňujeme, že tieto výsledky boli získané za použitia odhadov a metodiky, ktoré používala spoločnosť EKORDA.
- (83) Komisia však nemôže prijať metodiku, ktorú použila spoločnosť EKORDA, a predpoklady jej analýzy nemôže považovať za dôveryhodné. Tento záver ešte posilňujú pochybnosti vyjadrené slovenskými orgánmi a uvedené v odsekoch 55 a 60.
- (84) Spoločnosť EKORDA v prvom rade vo svojej správe nevysvetľuje, akým spôsobom stanovila tri koeficienty speňaženia. Slovenské orgány uviedli, že koeficient speňaženia pre zásoby má byť vyšší ako 20 %.
- (85) Komisia zistila, že príjemca bol schopný získať v roku 2004 [menej ako 150] miliónov SKK z predaja svojich zásob (pozri odsek 30). To je viac ako [40-50] % účtovnej hodnoty zásob, ktorú spoločnosť EKORDA použila ako základ pre svoje hodnotenie. Toto značne podporuje tvrdenie, že koeficient speňaženia 20 % bol príliš nízky. Vývoj súvahy v roku 2004, pokiaľ ide o zásoby, tento záver

podporuje. Okrem toho sám príjemca vo svojom obchodnom pláne odhadol výnos z predaja zásob v období marec – máj 2004 na [menej ako 110] miliónov SKK (pozri odsek 30). Spoločnosť EKORDA tento odhad ignorovala. Na záver, z povahy činností príjemcu možno predpokladať, že zásoby boli tvorené hotovými výrobkami, ktoré sa mohli ľahko predáť priamo distribútorom alebo spotrebiteľom, a nie polotovarmi, ktoré vyžadujú ďalšie spracovanie.

- (86) Spoločnosť EKORDA ďalej uplatnila dvojnásobnú úpravu v súvislosti s krátkodobými obchodnými pohľadávkami. Po prvé, upravila ich účtovnú hodnotu o 40 % (účtovná hodnota bola 166 miliónov SKK a hodnota, ktorú spoločnosť EKORDA použila vo svojich výpočtoch, 98 miliónov SKK) a potom navyše použila nízky koeficient speňaženia 20 %. Táto metodika je sporná. Možno akceptovať úpravu účtovnej hodnoty pohľadávok na vyjadrenie ich skutočnej hodnoty v danom čase. Spoločnosť EKORDA však neposkytuje žiadne vysvetlenie, prečo by výnos pri konkurze/likvidácii predstavoval len jednu pätinu (20 miliónov SKK) sumy, o ktorej sám príjemca predpokladal, že ju bude schopný získať od svojich dlžníkov (98 miliónov SKK).
- (87) Koeficient speňaženia 45 % pre neobežný majetok sa tiež zdá byť príliš nízky. Podľa príjemcu hodnota jeho aktív založených v prospech daňového úradu bola 194 miliónov SKK (²⁵). Táto hodnota je podľa príjemcu vyjadrená v cenách odhadnutých nezávislými znalcami na prelome rokov 2003 a 2004. Podľa názoru Komisie by takáto „znalecká cena“ mala zvyčajne vyjadrovať všeobecnú cenu aktív, ktorá vyjadruje, za akú cenu možno aktívum predáť v danom čase. Spoločnosť EKORDA neposkytuje žiadne vysvetlenie, prečo by výnos z predaja neobežného majetku v konkurze dosiahol len 45 % ich účtovnej hodnoty 205 miliónov SKK (²⁶), zatiaľ čo príjemca samotný ohodnotil tieto aktíva omnoho vyššie.

(²⁴) Vrátane daňového úradu, ako aj súkromných veriteľov.

(²⁵) Tento údaj je spochybnený slovenskými orgánmi, ako sa vysvetľuje ďalej v texte.

(²⁶) Vrátane založeného, ako aj nezaloženého neobežného majetku.

- (88) K tvrdeniu príjemcu, že by bolo ťažké nájsť kupujúceho, keďže väčšina založených strojov a zariadení je určená len na výrobu liehu a liehovín, nealkoholických nápojov alebo konzervovaných výrobkov, má Komisia tieto dve pripomienky. Po prvé, treba uviesť, že „znalecká cena“ založených nehnuteľností bola 105 miliónov SKK, čo je osamote vyššia suma ako celkový výnos predpokladaný spoločnosťou EKORDA (92 miliónov SKK). Po druhé, zo skutočného vývoja spoločnosti vyplýva, že niektoré jeho výrobné aktíva našli používateľa rýchlo po tom, čo príjemca stratil licenciu na výrobu liehu a liehovín – Old Herold, s.r.o. Z tohto dôvodu sa zdá, že existoval bezprostredný záujem konkurenta o tieto výrobné aktíva.
- (89) Na dôveryhodnosť správy spoločnosti EKORDA má ďalej vplyv aj spôsob výpočtu rôznych poplatkov súvisiacich s konkurzným konaním, ktoré by boli odpočítané z celkového výnosu z predaja aktív. Zatiaľ čo spoločnosť EKORDA odpočítala na poplatky 45 miliónov SKK, príjemca vo svojich predložených dokladoch uviedol údaj 36 miliónov SKK a odhad audítorky pani Kochovej je maximálne 22 miliónov SKK. Tieto rozdiely vzbudzujú pochybnosti o presnosti odhadov spoločnosti EKORDA, pokiaľ ide o výšku poplatkov, a tým aj pokiaľ ide o výšku výnosov, ktoré mohli byť získané v prípade konkurzného konania. Je treba však upozorniť, že vzhľadom na situáciu príjemcu k 17. júnu 2004 by aj pri poplatkoch 36 miliónov SKK bol výnos v konkurze vyšší v porovnaní s navrhovaným vyrovnaním.
- (90) Na záver Komisia poznamenáva, že slovenské orgány nepodporujú tvrdenie príjemcu, že by daňový úrad mal správu spoločnosti EKORDA k dispozícii pred stretnutím veriteľov 9. júla 2004.
- (91) Pokiaľ ide o správu pani Kochovej, Komisia ju nemôže posúdiť, pretože ju nemá k dispozícii. Z predložených informácií nie je jasné, kedy a pre aký účel bola táto správa vyhotovená a na akých predpokladoch a údajoch sa zakladá. Komisia si však všimla, že závery tejto audítorky sa značne líšia od záverov spoločnosti EKORDA. Správa konkurzného správcu pani Holovačovej len všeobecne konštatuje, že vyrovnacie konanie je pre veriteľov výhodnejšie než konkurz. Komisia nemôže prijať žiadnu z týchto dvoch správ ako dôkaz na podporu alebo vyvrátenie tvrdenia príjemcu, že bol splnený test veriteľa v trhovom hospodárstve.
- (92) Na základe dostupných dôkazov teda Komisia usudzuje, že predaj aktív v konkurznom konaní by so všetkou pravdepodobnosťou viedol k vyššiemu výnosu pre veriteľov príjemcu. Vzhľadom na to, že daňový úrad by bol uspokojený v prvej skupine ako oddelený veriteľ a navyše

by získal väčšinu výnosu rozdeleného v druhej skupine (v dôsledku veľkosti svojich pohľadávok v porovnaní s inými veriteľmi), Komisia zastáva názor, že takmer celý výnos získaný v konkurze by šiel v prospech daňového úradu.

2.2. Porovnanie vyrovnania s veriteľmi s daňovou exekúciou

- (93) Daňový úrad bol na rozdiel od súkromných veriteľov oprávnený začať z vlastného podnetu daňovú exekúciu predajom nehnuteľností, strojov a zariadení alebo spoločnosti ako celku. Komisia považuje argument príjemcu, že vyrovnacie konanie chráni spoločnosť pred daňovou exekúciou, za irelevantný. Ako potvrdili slovenské orgány, daňová exekúcia bola skutočnou alternatívou pre daňový úrad, buď pred začatím vyrovnacieho konania alebo po vetovaní navrhovaného vyrovnania daňovým úradom. Je preto potrebné preskúmať túto možnosť pri uplatnení testu veriteľa v trhovom hospodárstve. Príjemca neporovnáva navrhované vyrovnanie s možným výsledkom daňovej exekúcie.
- (94) Komisia sa vo svojej analýze opiera o údaje poskytnuté príjemcom, ako aj slovenskými orgánmi. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že slovenské orgány potvrdili, že záruka v prospech daňového úradu predstavovala 397 miliónov SKK, ako sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Táto hodnota sa údajne získala z účtovnej evidencie príjemcu. Príjemca na druhej strane tvrdí, že hodnota založených aktív vyjadrená v „znaleckých cenách“ je 194 miliónov SKK (pozri odsek 17). Hoci Komisia nemusí zisťovať, ktorý údaj je správny, môže vyvodiť tieto závery.
- (95) Po prvé záruka bola protihodnotou odkladu daňového dlhu príjemcu, ktorú vyžaduje zákon o správe daní. Ak hodnota aktív príjemcu dosahovala v skutočnosti iba polovicou hodnoty záruky, ako uvádza znalecký posudok predložený príjemcom, znamená to, že záruky požadované štátom pri týchto odkladoch neboli dostatočné. Za týchto okolností daňové odklady povolené daňovým úradom medzi novembrom 2002 a novembrom 2003 v celkovej výške 477 miliónov SKK so všetkou pravdepodobnosťou teda nespĺňali test veriteľa v trhovom hospodárstve. Keďže tieto daňové odklady nadobudli účinnosť pred dňom pristúpenia a nie sú uplatniteľné po ňom, Komisia nemá právomoc posudzovať zlučiteľnosť týchto opatrení so spoločným trhom. Pokiaľ ide o tento prípad, rovnako nie je potrebné, aby Komisia zisťovala, či tieto opatrenia predstavovali štátnu pomoc. Ak však už predchádzajúce odklady predstavovali štátnu pomoc, nemožno už poukazovať na zásadu veriteľa v trhovom hospodárstve, keď je takto odložený dlh neskôr (sčasti) odpísaný.

- (96) Po druhé, aj keby sa pri výpočte výnosov z daňovej exekúcie použila nižšia hodnota predložená príjemcom, veriteľ v trhovom hospodárstve, keby mal takú možnosť, by uprednostnil túto exekúciu pred vyrovnacím konaním.
- (97) Pri daňovej exekúcii môže daňový úrad priamo predať aktíva (pohľadávky a iné obežné aktíva, hnutelný majetok, nehnuteľnosti) dlžníka. V čase, keď daňový úrad hlasoval v prospech vyrovnania, príjemca mal zásoby v hodnote 84 miliónov SKK, vymáhateľné pohľadávky vo výške 63 miliónov SKK a hotovosť 161 miliónov SKK (pozri odsek 54). Treba poznamenať, že hodnota samotných obežných aktív (308 miliónov SKK; 8,1 milióna EUR) by prevýšila výnos získaný vo vyrovaní (225 miliónov SKK; 5,93 milióna EUR). Aj v prípade, že by pohľadávky boli celé odpočítané ⁽²⁷⁾, samotná hodnota ostatných obežných aktív (245 miliónov SKK; 6,4 milióna EUR) by stále prevyšovala výnos získaný vo vyrovaní. Okrem toho príjemca mal ďalšie, neobežné, aktíva, ktorých hodnota bola najmenej 194 miliónov SKK.
- (98) Daňová exekúcia by ďalej neprinesla správne poplatky, ktoré vznikajú pri konkurznom konaní. Je to konanie, ktoré začína a riadi samotný daňový úrad, možno preto predpokladať, že by sa realizovalo rýchlo.
- (99) Komisia preto dospela k záveru, že daňová exekúcia aktív príjemcu by viedla k vyššiemu výnosu ako vyrovanie.
- (102) Komisia ďalej uvádza, že samotný daňový úrad sa už 2. augusta 2004, t. j. ani nie mesiac po súhlase s vyrovaním, proti tomuto vyrovnaniu odvolal.
- (103) Príjemca uviedol, že daňový úrad dal najavo súhlas s vyrovaním ešte skôr, ako príjemca začal konanie. Komisia zastáva názor, že dôkazy predložené príjemcom naznačujú úplný opak. Riaditeľ daňového úradu v liste z 3. februára 2004 príjemcovi píše, že hoci v zásade nie je proti uplatneniu vyrovnacieho konania, nesúhlasí s návrhom príjemcu na vyrovanie so splatením dlhu do výšky 35 %.
- (104) Na základe tohto dôkazu môže Komisia vyvodiť iba jediný záver, že slovenské orgány boli proti vyrovnaniu, ktoré navrhoval príjemca, a boli proti ešte pred začatím vyrovnacieho konania 8. marca 2004, pred hlasovaním veriteľov 9. júla 2004 ako aj po schválení vyrovnania súdom.
- (105) Príjemca tvrdil, že by sa mali zohľadniť dlhodobé aspekty, napríklad pokračovanie daňových príjmov v prospech štátu (pozri odsek 46).

2.3. Ďalšie dôkazy

- (100) Komisia berie do úvahy najmä list predložený slovenskými orgánmi, ktorý zaslal riaditeľ Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky svojmu podriadenému, riaditeľovi príslušného daňového úradu (pozri odsek 57). Tento list predstavuje jasný dôkaz, že Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (ktoré malo predchádzajúce priame kontakty s príjemcom) bolo proti navrhovanému vyrovnaniu a vydalo miestnemu daňovému úradu jasný pokyn, aby nehlasoval v prospech tohto vyrovnania. Dôvodom uvedeným v liste bolo, že navrhované vyrovanie „nie je výhodné“ pre štát.
- (101) Slovenské orgány tiež preukázali, že existoval jasný pokyn pre daňové úrady vydaný na začiatku roku 2004 ministerstvom financií, aby neprijímali vyrovnania v prípadoch návrhov na odpísanie pohľadávok daňových úradov ⁽²⁸⁾. Toto nariadenie bolo vydané v súvislosti so zmenou a doplnením zákona o správe daní z 1. januára 2004 v snahe zvýšiť disciplínu pokiaľ ide o vyberanie daní.
- (106) Po prvé je potrebné zdôrazniť, že test veriteľa v trhovom hospodárstve sa odlišuje od testu investora v trhovom hospodárstve. Kým investor v trhovom hospodárstve je v stave rozhodovať, či vstúpi do vzťahu s príslušnou spoločnosťou a bude sa riadiť dlhodobou strategickou perspektívou získania primeraného výnosu zo svojej investície ⁽²⁹⁾, „veriteľ v trhovom hospodárstve“, ktorý už je v obchodnom alebo verejnoprávnom vzťahu s platobne neschopnou spoločnosťou, sa bude snažiť dosiahnuť splatenie dlžných súm ⁽³⁰⁾ za čo najvýhodnejších podmienok z hľadiska úrovne a lehoty splatenia. Motivácia hypotetického veriteľa v trhovom hospodárstve a investora v trhovom hospodárstve bude preto odlišná. Jurisprudencia preto definovala samostatné testy pre tieto dve situácie.
- (107) Po druhé, pokiaľ ide o analógiu s veriteľom – dodávateľom, je dôležité uviesť, že povaha pohľadávok takéhoto veriteľa a pohľadávok štátu sú podstatne odlišné. Keďže vzťahy dodávateľa s platobne neschopnou spoločnosťou majú výhradne zmluvný základ, dodávateľ by mohol stratou obchodného partnera skutočne utrpieť. Ak je platobne neschopná spoločnosť zlikvidovaná alebo predaná, dodávateľ bude musieť hľadať nového klienta alebo uzavrieť

⁽²⁷⁾ Nie je úplne jasné, či hodnota 63 miliónov SKK predstavuje účtovnú hodnotu alebo likvidačnú hodnotu krátkodobých pohľadávok ku dňu 17. júna 2004 (pozri poznámky pod čiarou 20 a 23). Tiež nie je jasné, či v skutočnosti účtovná hodnota týchto pohľadávok nie je rovná likvidačnej hodnote.

⁽²⁸⁾ Z tohto listu možno vyvodiť, že ministerstvo súhlasilo s vyrovaniami spočívajúcimi v odklade platby DPH a spotrebných daní na najviac dva mesiace a v odklade platby ostatných daní na šesť mesiacov.

⁽²⁹⁾ Vec T-152/99, *Hamsa*, s. 126.

⁽³⁰⁾ Ako príklad pozri vec C-342/96, *Španielsko proti Komisii („Tubacex“)*, s. 46.

zmluvu s novým vlastníkom. Riziko je vyššie, ak je jeho závislosť na platobne neschopnej spoločnosti značná. Takýto veriteľ bude skutočne uvažovať do budúcnosti. Naproti tomu vzťahy štátu s platobne neschopnou spoločnosťou sa zakladajú na verejnom práve, preto nie sú závislé od vôle strán. Každý nový vlastník, ktorý preberie aktíva zlikvidovanej spoločnosti, bude automaticky povinný platiť dane. Okrem toho štát nie je nikdy závislý od jedného daňovníka. Na záver, najdôležitejším argumentom je, že štát sa pri výbere daní nikdy neriadi výhľadom na zisk a nekoná pri tom komerčne a s komerčnými pohnútkami. Uvedená analógia preto nie je opodstatnená.

(108) Komisia zastáva názor, že situáciu štátu v tomto prípade nemožno porovnávať so situáciou hypotetického investora v trhovom hospodárstve alebo situáciou hypotetického závislého veriteľa v trhovom hospodárstve. Stratu budúcich daní preto nemožno zohľadňovať pri uplatňovaní zásady veriteľa v trhovom hospodárstve.

(109) Z prehľadu daní predloženého príjemcom vyplýva, že veľká väčšina daní zaplatených príjemcom od roku 1995 boli nepriame dane (spotrebné dane a DPH). Keďže tieto dane platia koneční spotrebitelia, likvidácia príjemcu by nemala vplyv na ich výber, keďže spotrebitelia by ďalej kupovali zdanené výrobky (v tomto prípade najmä liehoviny a lieh) od iných výrobcov. Argument príjemcu týkajúci sa budúcej značnej straty daní preto nie je hodnoverný.

2.4. Záver

(110) Na základe uvedených dôkazov Komisia usudzuje, že v tomto prípade nebol splnený test veriteľa v trhovom hospodárstve a štát poskytol príjemcovi výhodu, ktorú by tento nebol schopný získať za trhových podmienok.

(111) Komisia preto zastáva názor, že sporné opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

(112) Štátna pomoc poskytnutá príjemcovi sa rovná sume dlhu odpísaného daňovým úradom vo vyrovnacom konaní, teda 416 515 990 SKK.

3. Zlučiteľnosť pomoci: výnimka podľa článku 87 ods. 3 Zmluvy o ES

(113) Primárnym cieľom opatrenia je pomôcť spoločnosti nachádzajúcej sa v ťažkostiach. V takýchto prípadoch možno uplatniť výnimku podľa článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES, ktorá umožňuje povoliť štátnu pomoc na podporu rozvoja niektorých hospodárskych

sektorov, ak táto pomoc negatívne neovplyvňuje podmienky obchodovania do takej miery, ktorá by bola v rozpore so spoločným záujmom, a ak sú splnené príslušné podmienky.

(114) Z hľadiska výrobného portfólia príjemcu Komisia hodnotila, či sa v tomto prípade uplatňujú zvláštne pravidlá uplatniteľné pre sektor poľnohospodárstva. Komisia na základe informácií o obrate príjemcu predložených slovenskými orgánmi dospela vo svojom rozhodnutí o začatí formálneho zisťovania k záveru, že väčšina výrobkov príjemcu nie sú výrobky definované v prílohe I k Zmluve o ES, preto sa na ne uplatňujú všeobecné pravidlá o štátnej pomoci.

(115) Príjemca vo svojich pripomienkach k rozhodnutiu o začatí formálneho zisťovania vyjadril námietky voči údajom o obrate poskytnutým predtým slovenskými orgánmi (pozri tabuľku 1), ale nevyjadril námietky voči rozhodnutiu Komisie opierať svoje hodnotenie o všeobecné pravidlá o štátnej pomoci. Bez snahy zisťovať, či údaje poskytnuté príjemcom sú presné⁽³¹⁾, Komisia overila, či by uvedený záver obstál pri zohľadnení nových údajov. Komisia dospela k záveru, že obrat príjemcu tvoria výrobky, ktoré nepatria medzi výrobky definované v prílohe I k Zmluve o ES. Preto sa na ne uplatňujú všeobecné, a nie sektorové pravidlá týkajúce sa štátnej pomoci.

(116) Pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu spoločností v ťažkostiach sa v súčasnosti riadi usmerneniami Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach⁽³²⁾ (ďalej len „nové usmernenia“), ktoré nahrádzajú predchádzajúce znenie prijaté v roku 1999⁽³³⁾ (ďalej len „usmernenia z roku 1999“).

(117) V prechodných ustanoveniach nových usmernení sa stanovuje, že nové usmernenia sa uplatňujú na hodnotenie akejkoľvek pomoci na záchranu alebo reštrukturalizáciu poskytnutej bez povolenia Komisie (nezákonná pomoc), ak je určitá časť pomoci alebo celá pomoc poskytnutá po 1. októbri 2004, teda po dni uverejnenia nového usmernenia v Úradnom vestníku Európskej únie (bod 104). Ak však bola pomoc nezákonne poskytnutá pred 1. októbrom 2004, zisťovanie sa vedie na základe usmernení platných v čase, keď bola pomoc poskytnutá (bod 104).

(118) Komisia uvádza, že schválenie vyrovnania daňovým úradom bolo vydané 9. júla 2004 a nadobudlo účinnosť 23. júla 2004. Pomoc bola preto nezákonne poskytnutá pred 1. októbrom 2004. Uplatňujú sa tu teda usmernenia z roku 1999, uplatniteľné v čase, keď bola pomoc poskytnutá.

⁽³¹⁾ Tieto údaje sa nejavia byť v súlade s ročnými závierkami, ktoré predložil príjemca.

⁽³²⁾ Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽³³⁾ Ú. v. ES C 288, 9.10.1999, s. 2.

(119) Komisia dospela k záveru, že príjemca je stredný podnik v zmysle nariadenia Komisie (ES) č. 70/2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na štátnu pomoc malým a stredným podnikom⁽³⁴⁾.

3.1. Oprávnenosť podniku

(120) Podnik sa podľa bodu 5 písm. c) usmernení z roku 1999 pokladá za podnik v ťažkostiach, ak podľa vnútroštátnych právnych predpisov spĺňa kritériá na to, aby sa stal predmetom konania vo veci kolektívnej platobnej neschopnosti.

(121) Príjemca bol účastníkom vyrovnacieho konania, ktoré sa v zmysle definície zákona o konkurze môže uplatňovať pri insolventných spoločnostiach. Je preto oprávnený na pomoc na záchranu a pomoc na reštrukturalizáciu.

3.2. Pomoc na záchranu

(122) Sporné opatrenie pôvodne opísali slovenské orgány ako pomoc na záchranu. Podľa usmernení z roku 1999 Komisia vzniesla pochybnosti o zlučiteľnosti pomoci ako pomoci na záchranu z dôvodov uvedených v časti III.

(123) Slovenské orgány ani príjemca nevyslovili pripomienky k týmto pochybnostiam. Komisii neboli v tomto ohľade predložené žiadne nové skutočnosti.

(124) Keďže uvedené pochybnosti neboli odstránené, Komisia dospela k záveru, že pomoc nie je zlučiteľná ako pomoc na záchranu v zmysle usmernení z roku 1999.

3.3. Pomoc na reštrukturalizáciu

(125) Komisia vyslovila pochybnosti, či pomoc bola zlučiteľná ako pomoc na reštrukturalizáciu v zmysle usmernení z roku 1999 z dôvodov uvedených v časti III.

(126) Komisia uvádza, že slovenské orgány, na ktorých leží dôkazné bremeno dokázať, že štátna pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, nepredložili žiadne nové skutočnosti na podporu tohto záveru. Komisia riadne zohľadnila pripomienky predložené príjemcom.

3.3.1. Návrat k dlhodobej životaschopnosti

(127) Podľa usmernení z roku 1999 musí poskytnutie pomoci na reštrukturalizáciu súvisieť a byť podmienené implementáciou realizovateľného a uceleného reštrukturalizačného plánu na obnovenie dlhodobej životaschopnosti podniku. Členský štát sa zaväzuje k tomuto plánu, ktorý musí byť schválený Komisiou. Neschopnosť firmy realizovať plán sa považuje za zneužitie pomoci.

⁽³⁴⁾ Ú. v. ES L 10, 13.1.2001, s. 33. Nariadenie Komisie (ES) č. 70/2001 bolo zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 364/2004 z 25. februára 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 70/2001 vzhľadom na rozšírenie jeho pôsobnosti na pomoc na výskum a vývoj (Ú. v. EÚ L 63, 28.2.2004, s. 22).

(128) Reštrukturalizačný plán musí umožniť príjemcovi obnoviť dlhodobú životaschopnosť v prijateľnom časovom rámci a na základe realistických predpokladov, pokiaľ ide o podmienky budúceho fungovania. Tento plán by mal opísať okolnosti, ktoré viedli k vzniku ťažkostí na strane spoločnosti, a uviesť primerané opatrenia na riešenie týchto ťažkostí. Reštrukturalizačné operácie nemôžu byť obmedzené na finančnú pomoc určenú na vyrovnanie dlhov a minulých strát bez toho, aby sa zaoberali dôvodmi spôsobujúcimi tieto ťažkosti.

(129) Pre spoločnosti, ktoré sa nachádzajú v podporovaných oblastiach, a pre malé a stredné podniky usmernenia z roku 1999 stanovujú, že podmienky na schvaľovanie pomoci môžu byť menej prísne, pokiaľ ide o implementáciu kompenzačných opatrení a obsah monitorovacích správ. Tieto okolnosti však nezabavujú takéto spoločnosti potreby vypracovať reštrukturalizačný plán a členských štátov záväzku poskytnúť pomoc na reštrukturalizáciu len za podmienky implementácie reštrukturalizačného plánu.

(130) Po začatí konania vo veci formálneho zisťovania slovenské orgány potvrdili, že obchodný plán, ktorý príjemca bol povinný vypracovať ako podmienku pre začatie vyrovnacieho konania, preskúmal len príslušný súd, t. j. nie orgán poskytujúci pomoc, a že súd ani daňový úrad nemonitorovali implementáciu plánu.

(131) Príjemca v rozpore s týmto potvrdením uviedol, že daňový úrad preštudoval spôsobilosť obchodného plánu obnoviť dlhodobú životaschopnosť ešte pred schválením vyrovnania, tvrdenie však nepodložil nijakým dôkazom.

(132) Príjemca ďalej tvrdil, že absencia reštrukturalizačného plánu nie je v situácii *ex post* hodnotenia pomoci Komisiou relevantná, keďže Komisia sa už môže presvedčiť, či sa príjemca stal skutočne životaschopným. Podľa príjemcu sa formálny reštrukturalizačný plán môže vyžadovať len v prípade hodnotenia *ex ante* a len na takéto hodnotenie sa môžu uplatňovať usmernenia z roku 1999.

(133) Táto argumentácia nie je správna. Usmernenia z roku 1999 sa uplatňujú na hodnotenie zlučiteľnosti tak oznámenej, ako aj nezákonnej pomoci. Pri hodnotení platí vždy podmienka, že pomoc na reštrukturalizáciu sa viaže na realizovateľný reštrukturalizačný plán. Komisia musí vypracovať hodnotenie na základe informácií dostupných v čase, keď bola pomoc poskytnutá.

- (134) Na záver je možné vyvodit', že daňový úrad ako orgán poskytujúci pomoc nemal príležitosť vyhodnotiť reštrukturalizačný plán a podmieniť odpísanie jeho pohľadávok jeho implementáciou, ktorá by bola riadne monitorovaná. Z toho vyplýva, že nebola splnená prvá, formálna, podmienka, ktorá je v plnej miere uplatniteľná aj na hodnotenie *ex post*.
- (135) Pokiaľ ide o obsah obchodného plánu, slovenské orgány nepredložili žiadne informácie, ktoré by odstránili pochybnosti Komisie o tom, či plán predstavuje skutočný reštrukturalizačný plán vyžadovaný podľa usmernení z roku 1999.
- (136) Komisia musí trvať na svojom závere, ktorý uviedla v rozhodnutí o začatí formálneho zisťovania. Predložený obchodný plán je plán, ktorý sa zaoberá len akútnym problémom príjemcu, ktorý sa týkal narastania verejného dlhu. Tento plán nijakým spôsobom neanalyzuje okolnosti, ktoré viedli k ťažkostiam príjemcu, ani finančnú situáciu spoločnosti v tom čase a jej finančné perspektívy. Keďže takáto analýza chýbala, príjemca nenavrhol konkrétne kroky na riešenie jednotlivých dôvodov, ktoré viedli k ťažkostiam. Jediným opatrením, ktoré je opísané podrobne, je navrhovaná finančná reštrukturalizácia prostredníctvom vyrovnania s veriteľmi.
- (137) V pláne sa vôbec neuvádza zvýšenie vlastného kapitálu príjemcu, ktoré príjemca uviedol ako jedno z reštrukturalizačných opatrení. Žiadne z údajov v spise nenásvedčujú tomu, že zvýšenie kapitálu spoločnosťou Hydree Slovakia by malo byť považované za opatrenie, ktoré má zabezpečiť, že príjemca v dlhodobom časovom horizonte nebude opakovať svoju stratégiu financovania výroby prostredníctvom dlhu na DPH a spotrebných daniach, ktorá napokon viedla k jeho ťažkostiam. Slovenské orgány potvrdili, že zvýšenie kapitálu nijako neznížilo riziko opakovania finančných problémov. Tieto pochybnosti sú silnejšie, ak uvážime, že zvýšenie kapitálu predstavovalo 21 miliónov SKK a reštrukturalizovaný dlh 644 miliónov SKK.
- (138) Samotné zvýšenie kapitálu nie je dôkazom dôvery trhu v obnovenie dlhodobej životaschopnosti príjemcu. Komisia poznamenáva, že príjemcovi sa napriek aktívnemu úsilíu nepodarilo získať úver od súkromnej banky.
- (139) Komisia ďalej uvádza, že prenájom výrobných zariadení konkurentovi príjemcu, spoločnosti Old Herold, s.r.o., bolo jasne vynútené skutočnosťou, že príjemca stratil licenciu na výrobu liehu a liehovín, a nie skutočnosťou, že uvedená výroba by bola stratová, a teda vyžadujúca reštrukturalizáciu. Je pravdou, že sám príjemca mohol požiadať o novú licenciu po skončení vyrovnania a nepožiadal o ňu. Komisia však poznamenáva, že príjemca naďalej predáva výrobky vyrábané spoločnosťou Old Herold na zariadeniach príjemcu a pod značkou príjemcu, a dokonca plánuje zvýšiť tento predaj, ako sa uvádza vo výročnej správe za obdobie od 29. apríla 2004 do 30. decembra 2004. Prenájom týchto výrobných zariadení preto nemožno považovať za reštrukturalizačné opatrenie, keďže na základe všetkých dostupných dôkazov nebolo potrebné túto časť výroby reštrukturalizovať.
- (140) Pokiaľ ide o zostávajúce opatrenia navrhované v obchodnom pláne, pochybnosti Komisie neboli odstránené. Tieto opatrenia sú jednoducho činnosti v rámci bežnej obchodnej činnosti, a nie racionalizačné opatrenia (predaj starých zariadení alebo vozidiel). Dve navrhované štrukturalne opatrenia (skončenie výroby nerentabilných nealkoholických výrobkov a predaj niektorých nehnuteľností) boli opísané veľmi vágne, bez uvedenia konkrétnych výrobkov a časového rámca. Slovenské orgány potvrdili, že nehnuteľnosti určené na predaj (administratívna budova, predajňa a rekreačná budova) neboli predané k 10. októbru 2005, t. j. že toto plánované opatrenie nebolo implementované tak, ako bolo oznámené.
- (141) Na základe absencie formálneho reštrukturalizačného plánu spolu s chýbajúcou skutočnou analýzou ťažkostí, opatrení potrebných na riešenie týchto ťažkostí a trhových podmienok a perspektív dospela Komisia k záveru, že obchodný plán predložený príjemcom nie je skutočným reštrukturalizačným plánom, ktorý sa vyžaduje v usmerneniach z roku 1999⁽³⁵⁾. Pochybnosti Komisie, že príjemca obnoví dlhodobú životaschopnosť, preto neboli odstránené.

3.3.2. Pomoc obmedzená na úplné minimum

- (142) Záver Komisie, že vzhľadom na absenciu skutočného reštrukturalizačného plánu jej pochybnosti o dlhodobej životaschopnosti pretrvávajú, je aj samostatne postačujúci k záveru, že pomoc nie je zlučiteľná so spoločným trhom. Napriek tomu Komisia tiež posúdi ďalšie ústredné kritérium obsiahnuté v usmerneniach z roku 1999, a to, že pomoc musí byť obmedzená len na potrebné minimum.
- (143) Podľa bodu 40 usmernení z roku 1999 musí byť výška a intenzita pomoci obmedzená na úplné minimum, ktoré by umožnilo uskutočniť reštrukturalizáciu vzhľadom na existujúce finančné zdroje príjemcu. Príjemca by mal poskytnúť výrazný príspevok k reštrukturalizácii z vlastných zdrojov.
- (144) Náklady na reštrukturalizáciu dosiahli 644 591 440 SKK (16,96 milióna EUR), čo predstavuje celkovú výšku reštrukturalizovaných dlhov prostredníctvom vyrovnania. Príjemca zaplatil 35 % z tejto sumy, čo predstavuje 225 607 028 SKK (5,93 milióna EUR).

⁽³⁵⁾ Pozri tiež rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 2001 vo veci C 17/1999, *Francúzska republika proti Komisii*.

- (145) Slovenské orgány neposkytli ďalšie vysvetlenie k pochybnostiam vysloveným v tejto súvislosti Komisiou. Príjemca vysvetlil, ako financoval platbu dlhu zostávajúceho po vyrovnaní (pozri odsek 30). Podľa príjemcu jeho príspevok predstavoval [menej ako 300] miliónov SKK ([menej ako 7,9] milióna EUR).
- (146) Po prvé Komisia uvádza, že zdroje dostupné pre príjemcu prevyšovali sumu dlhu zostávajúceho po vyrovnaní. To naznačuje, že pomoc nebola obmedzená na potrebné minimum.
- (147) Čo je však dôležitejšie, Komisia dospela k záveru, že úver poskytnutý spoločnosťou Old Herold nespĺňa podmienky vlastného príspevku príjemcu v zmysle usmernení z roku 1999. Záväzky predstavujú trvalý zdroj financovania činnosti podniku. Sú to krátkodobé úvery, ktoré je však potrebné splatiť. Spoločnosť má k dispozícii dodatočné zdroje na reštrukturalizáciu iba ak sa dodávatelia zaviazu poskytnúť dlhšiu splatnosť platieb, než je zvyčajná prax. Takýto odklad je signálom, že trh verí v realizovateľnosť návratu k životaschopnosti.
- (148) Príjemca nijako nepreukázal, že odklad platby spoločnosťou Old Herold výrazne prevyšoval bežnú obchodnú prax medzi príjemcom a jeho dodávateľmi. Splatnosť 40 dní možno považovať za bežnú prax, najmä vzhľadom na skutočnosť, že bola príjemcovi poskytnutá po vyrovnaní. Príjemca preto už nebol vo finančných ťažkostiach. Hlavným účelom vyrovnania bolo práve pomôcť príjemcovi z finančných problémov.
- (149) Komisia preto dospela k záveru, že túto dlhšiu splatnosť nemožno považovať za príspevok na reštrukturalizáciu pochádzajúci z externých zdrojov.
- (150) Bez tohto odkladu vlastný príspevok príjemcu v zmysle usmernení z roku 1999 predstavuje [menej ako 170] miliónov SKK ([menej ako 4,5] milióna EUR), teda zodpovedá [menej ako 27] % reštrukturalizačných nákladov.
- (151) Usmernenia z roku 1999 neobsahovali žiadne hraničné hodnoty, kedy sa vlastný príspevok príjemcu považuje za výrazný.
- (152) Berúc do úvahy prax Komisie pri uplatňovaní usmernení z roku 1999, ako aj vývoj zmýšľania Komisie v súvislosti s týmto kritériom, ktoré vyvrcholilo v zavedení hraničných hodnôt v nových usmerneniach⁽³⁶⁾, Komisia považuje príspevok príjemcu rovnajúci sa [menej ako 27] % za pomerne nízky. Takýto príspevok by mohol byť prijateľný podľa usmernení z roku 1999 iba v prípade, že všetky ostatné podmienky pre schválenie pomoci by boli splnené. Komisia by pritom vzala do úvahy napríklad či je príjemca činný v podporovanej oblasti, do akej miery zdroje financovania odrážajú dôveru trhu, mimo príjemcu

⁽³⁶⁾ Podľa nových usmernení je hraničná hodnota pre stredne veľké podniky najmenej 40 %.

samotného a jeho akcionárov, v dlhodobú životaschopnosť spoločnosti alebo iné osobitosti daného prípadu.

- (153) Vzhľadom na vyššie uvedené, Komisia v tomto prípade nemôže súhlasiť, že príspevok príjemcu bol výrazný. Komisia dospela k záveru, že jej pochybnosti, či vlastný príspevok príjemcu bol výrazný a či sa pomoc obmedzuje na nevyhnutné minimum, neboli odstránené.

3.4. Zlučiteľnosť pomoci – záver

- (154) Komisia dospela k záveru, že pomoc nie je zlučiteľná so spoločným trhom ako pomoc na záchranu ani ako pomoc na reštrukturalizáciu. Okrem toho sa na tento prípad neuplatňuje žiadna z výnimiek uvedených v Zmluve o ES.

VII. ZÁVER

- (155) Komisia dospela k záveru, že Slovenská republika proti-právne poskytla odpísanie daňového dlhu v prospech FRUCONA Košice, a.s., a porušila článok 88 ods. 3 Zmluvy o ES. Táto pomoc nie je zlučiteľná so spoločným trhom na základe žiadnej výnimky ustanovenej v Zmluve o ES.
- (156) Napriek tomu, že bola realizácia odpisu daňovým úradom pozastavená do ukončenia tohto konania pred Komisiou, dospela Komisia k záveru, že výhoda pre príjemcu vznikla v momente, keď sa daňový úrad rozhodol vzdať sa časti svojich pohľadávok, a tým poskytnúť pomoc príjemcovi. Týmto momentom bolo nadobudnutie účinnosti dohody s veriteľmi 23. júla 2004. Výhoda príjemcu voči konkurentom spočívala v skutočnosti, že od neho daňový úrad nevyháňal svoje daňové pohľadávky.
- (157) Aby bol obnovený stav *ex ante*, štátna pomoc sa musí vymáhať späť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Štátna pomoc, ktorú Slovenská republika poskytla v prospech FRUCONA Košice, a.s., vo výške 416 515 990 SKK, nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

1. Slovenská republika prijme všetky opatrenia potrebné na vymáhanie nezákonne poskytnutej pomoci uvedenej v článku 1 od príjemcu späť.
2. Vymáhanie sa uskutoční bez odkladu a v súlade s postupmi uvedenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch, pokiaľ umožňujú okamžité a účinné vykonanie tohto rozhodnutia.
3. Vymáhaná suma musí zahŕňať úroky za celé obdobie od dátumu, ku ktorému bola suma daná k dispozícii spoločnosti FRUCONA Košice, a.s., až do jej skutočného vrátenia.

4. Úroky sa vypočítajú v súlade s ustanoveniami uvedenými v kapitole V nariadenia Rady (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽³⁷⁾. Úroková sadzba sa bude uplatňovať ako zložený úrok počas celého obdobia uvedeného v odseku 3.

Článok 3

Slovenská republika bude do dvoch mesiacov po oznámení tohto rozhodnutia informovať Komisiu o opatreniach prijatých na

dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Tieto informácie poskytnete formou použitia dotazníka uvedeného v prílohe I k tomuto rozhodnutiu.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Slovenskej republike.

V Bruseli 7. júna 2006

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie

⁽³⁷⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

PRÍLOHA

Informácie týkajúce sa uplatňovania rozhodnutia Komisie vo veci štátnej pomoci C 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnutej Slovenskou republikou spoločnosti FRUCONA Košice, a.s.

1. Výpočet sumy, ktorá má byť vrátená

- 1.1. Uvedte, prosím, nasledujúce podrobnosti týkajúce sa výšky nezákonnej štátnej pomoci, ktorá bola poskytnutá príjemcovi:

Dátum(-y) ^(°)	Výška pomoci ^(*)	Mena

^(°) Dátum(-y), kedy bola pomoc (jednotlivé splátky pomoci) poskytnutá(-é) príjemcovi.

^(*) Výška pomoci, ktorá bola poskytnutá príjemcovi (ekvivalent hrubej pomoci).

Poznámky:

- 1.2. Uvedte, prosím, podrobne spôsob výpočtu úrokov uplatniteľných na výšku pomoci, ktorá má byť vrátená.

2. Plánované a prijaté opatrenia na dosiahnutie vrátenia pomoci

- 2.1. Podrobne opíšte, aké opatrenia sú plánované, a aké už boli prijaté za účelom okamžitého a účinného vrátenia pomoci. V prípade potreby uvedte právny základ prijatých/plánovaných opatrení.
- 2.2. Aký je splátkový kalendár v procese vrátenia pomoci? Kedy má byť vrátenie pomoci uskutočnené v celom rozsahu?

3. Už realizované vrátenie pomoci

- 3.1. Uvedte nasledujúce podrobnosti o výške pomoci, ktorá bola získaná späť od príjemcu:

Dátum(-y) ^(°)	Výška vrátenej pomoci	Mena

^(°) Dátum(-y), keď bola pomoc vrátená.

- 3.2. Priložte, prosím, doklad o vrátení výšky pomoci uvedenej v tabuľke v bode 3.1.